

глава-та са свива у рамъна-та. Най се ти дѣца-та, нѣкой си по скоро, а нѣкой си по сѣтне, съко спорѣдъ тѣлесна-та си сила, занимава онзи неприроденъ начинъ, кого-то описахме по горѣ. Не е мѣжно да са сѫглѣда, колко поврѣжда туй дѣтинско-то здрави. За туй имаше длѣжностъ да сѫ мѣжимъ да прѣкратявамъ мѣки-тѣ, що е тѣглилъ до сега малкия народъ, що сѫ учи. Както е потрѣбно на пораснали-тѣ да си отмарятъ михци-тѣ, кога стоятъ нѣколко врѣме прави, тѣй сѫщо е потрѣбно на дѣте-то, особено ако са занимава умствено у туй врѣме.

Най много са осѣща, че кога сѣдимъ несгодно и прѣглѣбени ребра-та ни прѣтискатъ долния-та частъ на желѣдука. Туй притискане става причина да не смила добре стомаха ни ядене-то; и грѣдни-тѣ органи сѫ свиватъ отъ навождане-то на прѣдъ, и отъ туй свиване са бѣрка дишене-то и правилно-то обикаляне на кръвта. Тѣзи поврѣди сѫ опасни още и за туй, дѣто не са явяватъ тутакси като болѣсть, нѣ по лѣка и постепенно подядатъ човѣшко-то здрави.

Болѣста що надува вратж, кои-то азъ прѣлагамъ да са нарѣче „училищна чума“ е много по дѣца-та, нѣ никой до сега не са е погрижилъ за нея: толко малко са е обращало внимане на **училищно-то здравословие**. Нерѣдовпо-то натрупване на кръвта (хиперамия) у жлѣзи-тѣ, причинява отоци-тѣ у гуша-та, кои-то са простиратъ и у гѣрло-то. Вратж твѣрдъ задибилява и боли, кога са помрѣдне. У послѣдний случай, жлѣзи-тѣ сѫ оптягать и заняватъ (и имать сички бѣлѣзи на хипертрофия).

Тѣзи болѣсть става отъ туй, дѣто кръвта у жлѣзи-тѣ не може свободно да прѣминува тутакси, кога-то дѣца-та като са уморятъ, вѣзвиватъ си глава-та назадъ и я нальгатъ на плещи-тѣ. Като не дѣржатъ михци-тѣ глава-та у нормално положене, тя са наслонва на вратни-тѣ жили, кои-то сѫ испѣчватъ и издувватъ напрѣдъ, тѣй що-то отблѣсватъ и сички прѣдни органи, и ги стискатъ мѣжду вратни-тѣ кокалчета и онѣзи на пѣрво-то рѣбро. Сѫщо то са нальга и на **сѫдоветѣ**, особено на кръвни-тѣ жили, на кои-то става мѣжно да провиждатъ кръвта у сѣрце-то. Гуша-та може порасва, ако са прѣстегне вратж съ кѣрпа или съ друго. Жлѣзи-тѣ сѫ напълнятъ по много отъ колко-то тряба съ кръвъ и отъ туй имъ сѫ растягатъ **сѫдоветѣ**, и тя (кръвта) прилива и отича. Като са остави тѣй кръвта, обрата болѣста на **хипертрофия**. Азъ сѫмъ забѣлежилъ нѣкой момиченца, у кои-то **хипертрофия-та** не е произлѣзла отъ нищо друго, осѣнь отъ училищно влияние. **Отока** бива се еднакѣвъ; нѣ азъ сѫмъ видѣлъ и **мехурѣсть**. Ето просто доказателство на наши-тѣ мисли: „**Училищна-та чума**, ако не са е още обжриала у **хипертрофия**, изгубва са у врѣме на **ваканция**; ако ли са е обжриала, тя пакъ са смалява у врѣме, кога сѫ дѣца-та вѣнъ отъ училище-то.“